

At Home While Abroad I: Preparing for Exile

I. The Scene of the Age

(1) תלמוד בבלי מסכת בבא בתרא דף ס עמוד ב

ת"ר: כשחרב הבית בשניה, רבו פרושין בישראל שלא לאכול בשר ושלא לשתות יין. נטפל להן ר' יהושע, אמר להן: בני, מפני מה אי אתם אוכלין בשר ואין אתם שותין יין? אמרו לו: נאכל בשר שממנו מקריבין על גבי מזבח, ועכשיו בטל? נשתה יין שמנסכין על גבי המזבח, ועכשיו בטל? אמר להם: א"כ, לחם לא נאכל, שכבר בטלו מנחות! אפשר בפירות. פירות לא נאכל, שכבר בטלו בכורים! אפשר בפירות אחרים. מים לא נשתה, שכבר בטל ניסוך המים! שתקו.

Our Rabbis taught: When the Temple was destroyed for the second time, large numbers in Israel became ascetics, binding themselves neither to eat meat nor to drink wine. R. Joshua got into conversation with them and said to them: My sons, why do you not eat meat nor drink wine? They replied: Shall we eat flesh which used to be brought as an offering on the altar, now that this altar is in abeyance? Shall we drink wine which used to be poured as a libation on the altar, but now no longer? He said to them: If that is so, we should not eat bread either, because the meal offerings have ceased. They said: [That is so, and] we can manage with fruit. We should not eat fruit either, [he said,] because there is no longer an offering of first fruits. Then we can manage with other fruits [they said]. But, [he said,] we should not drink water, because there is no longer any ceremony of the pouring of water. To this they could find no answer

(2) תלמוד בבלי מסכת בבא בתרא דף ס עמוד ב

ומיום שפשטה מלכות הרשעה, שגזרת עלינו גזירות רעות וקשות, ומבטלת ממנו תורה ומצות, ואין מנחת אותנו ליכנס לשבוע הבן, ואמרי לה: לישוע הבן, דין הוא שנגזור על עצמנו שלא לישא אשה ולהוליד בנים, ונמצא זרעו של אברהם אבינו כלה מאליו, אלא הנח להם לישראל, מוטב שיהיו שוגגין ואל יהיו מזידין

And from the day that a Government has come into power which issues cruel decrees against us and forbids to us the observance of the Torah and the precepts and does not allow us to enter into the 'week of the son' we ought by rights to bind ourselves not to marry and beget children, and the seed of Abraham our father would come to an end of itself. However, let Israel go their way: it is better that they should err in ignorance than presumptuously.

(3) תהלים פרק קלז

(א) על נהרות בבל שם ישבנו גם בכינו בזכרנו את ציון: (ב) על ערבים בתוכה תלינו כנרותינו: (ג) כי שם שאלונו שובינו דברי שיר ותוללינו שמחה שירו לנו משיר ציון: (ד) איך נשיר את שיר יקוק על אדמת נכר: (ה) אם אשכח ירושלם תשכח ימיני:

1. By the rivers of Babylon, there we sat, we also wept when we remembered Zion. 2. On willows in its midst we hung our harps. 3. For there our captors asked us for words of song and our tormentors [asked of us] mirth, "Sing for us of the song of Zion." 4. "How shall we sing the song of the Lord on foreign soil?" 5. If I forget you, O Jerusalem, may my right hand forget [its skill].

II. Atonement; Old Style

4 רמב"ם הלכות תשובה פרק א הלכה ב

שעיר המשתלח לפי שהוא כפרה על כל ישראל כהן גדול מתודה עליו על לשון כל ישראל שנאמר והתודה עליו את כל עונות בני ישראל, שעיר המשתלח מכפר על כל עבירות שבתורה הקלות והחמורות, בין שעבר בזדון בין שעבר בשגגה, בין שהודע לו בין שלא הודע לו הכל מתכפר בשעיר המשתלח, והוא שעשה תשובה, אבל אם לא עשה תשובה אין השעיר מכפר לו אלא על הקלות,

Since the goat sent [to Azazel] atones for all of Israel, the High Priest confesses upon it as a spokesman for all of Israel as [Leviticus 16:21] states: "He shall confess upon it all the sins of the children of Israel." The goat sent to Azazel atones for all the transgressions in the Torah, the severe and the lighter [sins]; those violated intentionally and those transgressed inadvertently; those which [the transgressor] became conscious of and those which he was not conscious of. All are atoned for by the goat sent [to Azazel]. This applies only if one repents. If one does not repent, the goat only atones for the light [sins].

III. Adjusting to Change

5) In chapters five through eight, Paul argues that believers can be assured of their hope in salvation, having been freed from the bondage of sin. Paul teaches that through faith the faithful have been joined with Jesus (5:1) and freed from sin. Believers should celebrate in the assurance of salvation. This promise is open to everyone since everyone has sinned, save the one who paid for all of them (3:24).

http://en.wikipedia.org/wiki/Epistle_to_the_Romans#The_Judgment_of_God_28Rom_1:18-32.29

6 תלמוד בבלי מסכת יומא דף פה עמוד ב

אמר רבי עקיבא: אשריכם ישראל, לפני מי אתם מטהרין, מי מטהר אתכם - אביכם שבשמים, שנאמר +יחזקאל לו+ וזרקתי עליכם מים טהורים וטהרתם ואומר +ירמיהו יז+ מקוה ישראל (ה') מה מקוה מטהר את הטמאים - אף הקדוש ברוך הוא מטהר את ישראל.

8) R. Jonathan Sacks – A Letter in the Scroll p. 148

He meant this: Now that there was no Temple and no High Priest, atonement need no longer be vicarious. The sinner could obtain forgiveness directly. All he or she needed to do was confess the sin, express remorse and resolve not to repeat it in the future. Atonement was no longer mediated by a third party. It needed no High Priest, no sacrifice and no Temple ritual. It was a direct relationship between the individual and God. This was one of rabbinic Judaism's most magnificent ideas—the concept, long prefigured in the Bible but never explicitly set out as such, of *teshuvah*, the "return" of the sinner to God.

Rabbi Akiva said: How great is Israel for before whom are they purified? By their Father in heaven, just as a mikva purifies the impure, so to God purifies Israel.

7 משנה מסכת אבות פרק ג משנה יד

הוא היה אומר חביב אדם שנברא בצלם חבה יתירה נודעת לו שנברא בצלם שנאמר (בראשית ט) בצלם אלהים עשה את האדם

(Rabbi Akiva) would say How great is man that was created in the image of God.

9 מסכתות קטנות מסכת אבות דרבי נתן נוסחא א פרק ד

על גמילות חסדים כיצד הרי הוא אומר כי חסד חפצתי ולא זבח (הושע ו' ו') ... פעם אחת היה רבן יוחנן בן זכאי יוצא מירושלים והיה ר' יהושע הולך אחריו וראה בית המקדש חרב אמר ר' יהושע אי לנו על זה שהוא חרב מקום שמכפרים בו עונותיהם של ישראל. א"ל בני אל ירע לך יש לנו כפרה אחת שהיא כמותה ואיזה זה גמילות חסדים שנאמר כי חסד חפצתי ולא זבח (הושע ו' ו'). שכן מצינו בדניאל איש חמודות שהיה מתעסק בגמילות חסדים. ומה הן גמילות חסדים שהיה דניאל מתעסק בהם אם תאמר עולות וזבחים מקריב בבל והלא כבר נאמר השמר לך פן תעלה עולותיך בכל מקום אשר תראה כי אם במקום אשר יבחר ה' באחד שבטיך שם תעלה עולותיך (דברים י"ב י"ג י"ד) אלא מה הן גמילות חסדים שהיה מתעסק בהן היה מתקן את הכלה ומשמחה ומלווה את המת ונותן פרוטה לעני ומתפלל שלשה פעמים בכל יום ותפלתו מתקבלת ברצון

10 תלמוד בבלי מסכת סוכה דף מט עמוד ב

אמר רבי אלעזר: גדול העושה צדקה יותר מכל הקרבנות, שנאמר +משלי כא+ עשה צדקה ומשפט נבחר לה' מזבח.

11 תלמוד בבלי מסכת מגילה דף לא עמוד ב

אמר אברהם לפני הקדוש ברוך הוא: רבונו של עולם! שמא חס ושלום ישראל חוטאים לפניך ואתה עושה להם כדור המבול וכדור הפלגה? - אמר לו: לאו. - אמר לפניו: רבונו של עולם, במה אדע? - אמר לו: קחה לי עגלה משלשת וגו'. - אמר לפניו: רבונו של עולם, תינה בזמן שבית המקדש קיים, בזמן שאין בית המקדש קיים מה תהא עליהם? - אמר לו: כבר תקנתי להם סדר קרבנות, כל זמן שקוראין בהן מעלה אני עליהן כאילו מקריבין לפני קרבן, ומוחל אני על כל עונותיהם.

Said Abraham before the Holy One, blessed be He: Sovereign of the Universe, perhaps God forbid, Israel will sin before Thee and Thou wilt do to them as Thou didst to the generation of the Flood and the generation of the Division? He answered, Not so. He then said before Him: Sovereign of the Universe, by what shall I know this? He said: Take me a heifer of three years old etc. He then said before Him: Sovereign of the Universe, This is very well for the time when the Temple will be standing, but in the time when there will be no Temple what will befall them? He replied to him: I have already fixed for them the order of the sacrifices. Whenever they will read the section dealing with them, I will reckon it as if they were bringing me an offering, and forgive all their iniquities.

IV. Advantages to the Change

מיכה פרק ו

(ו) במה אקדם יקוק אכף לאלהי מרום האקדמנו בעולות בעגלים בני שנה: (ז) הירצה יקוק באלפי אילים ברבבות נחלי שמן האתן בכורי פשעי פרי בטני חטאת נפשי: (ח) הגיד לך אדם מה טוב ומה יקוק דורש ממך כי אם עשות משפט ואהבת חסד והצנע לכת עם אלהיך: פ

With what shall I come before the LORD and bow down before the exalted God? Shall I come before him with burnt offerings, with calves a year old? ⁷ Will the LORD be pleased with thousands of rams, with ten thousand rivers of oil? Shall I offer my firstborn for my transgression, the fruit of my body for the sin of my soul? ⁸ He has showed you, O man, what is good. And what does the LORD require of you? To act justly and to love mercy and to walk humbly with your God.

רמב"ם הלכות מעילה פרק ח הלכה ח

וכל הקרבנות כולן מכלל החוקים הן, אמרו חכמים שבשביל עבודת הקרבנות העולם עומד, שבעשיית החוקים והמשפטים זוכין הישרים לחיי העולם הבא,

All of the sacrifices are for reasons unknown to us.

V. A New Emphasis

ירמיהו פרק כט

(ד) כה אמר יקוק צבאות אלהי ישראל לכל הגולה אשר הגליתי מירושלם בבלה: (ה) בנו בתים ושבו ונטעו גנות ואכלו את פרין: (ו) קחו נשים והולידו בנים ובנות וקחו לבניכם נשים ואת בנותיכם תנו לאנשים ותלדנה בנים ובנות ורבו שם ואל תמעטו: (ז) ודרשו את שלום העיר אשר הגליתי אתכם שמה והתפללו בעדה אל יקוק כי בשלומה יהיה לכם שלום:
4. So said the Lord of Hosts, the God of Israel, to all the exile which I have exiled from Jerusalem to Babylon: 5. Build houses and dwell [therein], and plant gardens and eat their produce. 6. Take wives and beget sons and daughters, and take wives for your sons and give your daughters to men, and they shall bear sons and daughters, and multiply there and be not diminished. 7. And seek the peace of the city where I have exiled you and pray for it to the Lord, for in its peace you shall have peace.

מן. עמד אותו האיש ואמר: עור אביא ראייה שכבר עבר זמן המשיח.

מן. אמרתי אני: ארוני המלך, שמעני [מעט]. אין הדין והאמת והמשפט שלנו עיקר במשיח. כי אתה שוה לי * יתוד ממשית. אתה מלך הוא מלך. אתה מלך גוי. הוא מלך ישראל, כי משיח אינו אלא מלך בשד דם כמוך. וכשאני עובר את בוראי ברשותך בגלות ובעיניו ושעבוד. חרפת העמים⁸³, אשר יחרשונו תמיד⁸⁴, שכרי מרובה, (כי) אני צושה עולה לאלהים מגופי⁸⁵, ובזה אוכה לחיי העולם הבא יותר ויותר. אבל כשיהיה מלך ישראל מתורתי מושל בכל העמים. ועל כרחי יש לי לעמוד בתורת היהודים. אין שכרי מרובה כל כך. אבל עיקר הדין והמחלוקת שבין היהודים ובין הנוצרים הוא כמה שאתם אומרים בעיקר האלהות דבר מר מאד. ואתה ארונו המלך נוצרי בן נוצרי [ובן נוצרית] דשמעת כל ימך גלחים [וצעירים דורשים מדברים מלידת ישו] ומלאו מוחך ומוח עצמותיך מדבר הזה ושב אצלך * מתוך אותו הרגילות. אבל הדבר אשר אתם מאמינים, והוא עיקר אמונתכם, לא יקבל אותו השכל, והטבע אינו נותן, הנביאים מעולם לא אמרו כן, גם הפלא אינו יכול להתפשט בדבר הווא, כאשר אבאר * בראיות גמורות במקומו ובשעתו. שיהיה בורא השמים והארץ [וכל אשר בהם] חוזר [עובר] בכטן יהודית אחת ויגדל בו ז' * חרשים ויולד קטן, ואחר כך יגדל ואחר כך ימסר ביד שונאיו וישפטוהו משפט מות וימיתוהו. ואחר כך תאמרו שחיה וחזר למקומו הראשון. לא יסבול דעת יהודי ושום אדם. ולחנם * תנבל תדברו דבריכם. כי זה הוא עיקר מחלוקתנו. אבל נדבר גם מן המשיח כאשר הוא רצונכם.

והנה זה המצא... כי אם נסכים בלבנו שפשיענו וחטאת אבותינו אבדו ממנו כל הדע, יעזרך האלהים, כי אם נסכים בלבנו שפשיענו וחטאת אבותינו אבדו ממנו כל הנחמות, ושיאריך ויתמיד עלינו הגלות מאין קץ וסוף, וכן אם נאמר שרצה האלהים לענותנו בעולם הזה בשעבוד המלכות, לרצון או לתועלת, כל זה לא יזיק בעיקר התורה⁸⁷, כי אנתנו אין תכלית גמולנו * [ימות המשיח, ואכול פירות הארץ ההיא, והתרחץ בחמי

רם רמב"ן

טבריה וכיצא בהן מן התענגים, גם לא הקרבנות ועבודת בית המקדש תכלית רצוננו רק גמולנו] ומבטנו העולם הבא, והתענג הנפש בתענוג הנקרא גן עדן, והנצל מעגש גיהנם. אבל אנתנו עם זה מחזיקים דבר הגאלה, מפני שהיא אמת מפורסם אצל בעלי התורה והנבואה, ואנתנו מעידים בה *... [ישני צרות, וחוסמים פי * אפיקורסים] בראיותיה ומשתעשעים בדבריה, מפני שאנתנו מצפים לה מתקונתו ששניג מן הקרבה אל האלהים⁸⁸ בהיותנו במקדשו עם כהניו ונביאיו, ועם מה שיהיה בנו מן הטהרה והקדושה, והיותנו בארץ הנבחרת ושכינתו שורה אצלנו, יותר ממה שאנתנו יכולים להשיג היום בגלות עם העמים המחטיאים אותנו, ועם מה שאנתנו בו מן הטומאה והשקוף, כי אז בימי המשיח יבטל יצר הרע * להשיגנו האמת כאשר הוא, או לענין אחר אשר סודו עמוק * ממה שאמרתי. זה עיקר תאותנו והכספתנו אל ימי המשיח * , עם מה שמוסיף עלינו תאוה וכוסף לימים ההם ענין התורה, שמבארת לנו, כי בהיותנו חוטאים נעמד בגלות ליסר אותנו, ובעבדנו כראוי ישוב האלהים להיטיב לנו כמו שהיטיב לאבותינו, ויותר, לא מאשר נהיה פוסחים * על אמונת נכריות

Ramban – Letter on Apostasy

However, the position of those who are seduced into remaining in their places until the advent of the Messiah in the West¹⁴ who will lead them to Jerusalem is the most untenable of all. Moreover, the obligation to observe the Divine precepts has no relation to the appearance of the Messiah: We are duty bound at times to engage in the study of the Torah and observe the Law and make every attempt to observe it assiduously. If after we have fulfilled our religious duties, God would grant us and our offspring the privilege of witnessing the advent of the Messiah, it would be exceedingly gratifying. Otherwise we have lost nothing but gained the satisfaction of complying with our religious responsibility. But should one persist in remaining in such a place until the appearance of the Messiah although it has become increasingly evident that with the passage of years the Torah will cease to exist and the religious community will disappear and observance of the Law will become untenable. Such an act, in my judgment, must be regarded as the height of impudence and self-destruction as well as deliberate repudiation of the Law. To be sure only God knows the true intention of this individual.

V. But We Are Still Waiting

Maharal Nesivos Olam Nesiv Yiras Hashem -2

Sifsei Chaim 3:351

ורנו, שקראה מזה כי העוסק בפריה ורביה הוא עוסק בדבר נכדל הוא דמותו של הקב"ה. ואחר עוד לפי ליסועה, ביאור ענין זה כי הנכדל הוא בפעל תמיד והאדם הנשמי אינו בפעל רק הוא נכח כי זכו עיני החומר, וכאשר אינו מצפה ליסועה, אשר היסועה שיאל העולם מן הכח אל הפעל לגמרי דבר זה ראוי אל הנכדל שהוא בפעל, ולפיכך תחלת דינו ג"כ אם היה נמשך אחר הנכדל אשר הוא בפעל או אם היה נמשך אחר החומר אשר הוא נכח תמיד, ואם היה מצפה שקאל לפעל היסועה כרו מצד הזה הוא בשלימות בפעל, כי היסועה שקחה לעתיד אז האדם בפעל לגמרי מה שלא היה עד ביאת המשיח ולכך תחלת דינו אם היה מצפה ליסועה, כי אם לא היה מצפה ליסועה הרי הוא נשמי חמרי שהוא נכח ולא בפעל, וכן מה שאמר פלפלת כחכמה הכנת דבר מתוך דבר

בדרך כלל כולנו שואפים ורוצים לראות בביאת משיח, כל אחד מתאנה אימתי יבוא משיח, אבל השאלה למה הוא מייחל, ומה מקורה של שאיפה זו. האם לא טמון בשאיפה זו גם הרצון האיש, להקל מעליו את צרותיו, שיהיו לו חיים יותר קלים "איש תחת גפנו ותחת תאנתו" וכדו'. זו איננה צפיה למשיח, זו צפיה לדרישת טובת עצמו. הצפיה למשיח הנדרשת מעמנו היא לייחל למשיח, ולמה? מכיון שאי אפשר לסבול את חילול השם שיש בבריאה, לראות את ההסתר פנים, וכל השאיפה אחת היא – שיתקדש שמו ית' בבריאה, וכאשר כואב המצב לראות את השכינתא בגלותא, היא המביאה לשאיפה אמיתית לראות קידוש ה' והיא הצפיה האמיתית שמקרכת את ביאת משיח. דרגה עלילית זו שכל ציפיתו היא רק כדי לקדש שם שמים שייכת אצל אדם שנב מעשיו הם לש"ש. כשיש נגיעות לטובת עצמו זהו שלא לשמה, וגם